

være noget Baghold eller at ligge nogen skjult Lank bagved. De Herrer maatte jo nemlig være indrettede ganske anderledes end andre Medlemmer af Rigsdagen eller anderledes end andre Mennesker, dersom de ikke vilde drage Konsekventer fra den ene Lov til den anden, og naar vi ikke i Lønningsudvalget skulde drage Konsekventer fra den ene Lov til den anden, saa veed jeg virkelig ikke, hvad det er for et Arbejde, vi have for der. Den eneste Maade, hvorpaa man kan maale Lønninger, er jo netop ved at se paa det Relative, ved at stille dem op ved Siden af andre Lønninger og sammenholde dem med disse. Det er den eneste fornuftige Maade at faae ensartede Lønningslove ud paa, og naar de Herrer altsaa tro, at dette ikke fører til Konsekventer, saa behøver jeg jo blot at spørge, om vi det ene Møde efter det andet debatterer omtrent Andet end netop dette Spørgsmaal: Skulle Principer skulle vi nødvendigvis følge? Jeg tror derfor ikke, at de Herrer ved senere Loves Behandling ville glemme at sige, at, da dette Princip er gjennemført her, saa maa det ogsaa tages tilfølgende ved andre Love. Dette er Noget, som Enhver vil gjøre gjældende, altsaa ogsaa det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgtreds (Ingerslev). Naar det ærede Medlem siger, at jeg har paastaet, at han har stillet sig forkert her, da er dette ikke Tilfældet. Jeg siger, at her se vi de Herrer's Forslag; her vide vi positivt, hvor langt deres Forordninger gaa. Naar de faae det, som her staar, maa de være fornøiede, og høre Forordninger end dem, der her stilles i Vædringsforslagene, ville altsaa sandsynligvis ikke blive stillede paa Nogens Side, end ikke fra Ministeriets. Jeg antager, at man kan gaa ud fra, at en Lov, som gik ud over disse Forordninger, vilde end ikke Mindretallet være stærkt tilbøjelig til at gaa ind paa (En Stemme: Na, jo.) Det tror jeg nu ikke. Altsaa, jeg paastaar, at, hvad her gjøres gjældende, er Noget, som man kan faae at høre ti Gange om Dagen, saasnart som vi komme til andre Lønningsloves Behandling. Det, som det her kommer an paa, er altsaa — som det saa ofte er Tilfældet — Principerne. Dersom de Herrer stemme for disse Forslag, saa maa de konsekvent vente, at det vil komme igjen i en Række andre Lønningslove, hvilket vil føre store Summer med sig, og ikke blot de 800 Kr., som det her dreier sig om.

Ingerslev: Jeg vil kun ganske kort sige til den ærede Ordfører, at deri tager han dog feil. Den ærede Ordfører vil ikke stemme for disse Vædringer, men han vil have, at det skal staa for Thinget saaledes, som om han havde stemt for dem (Steenstrup: Nei!). So, jeg beder om Forladelse, den ærede Ordfører sagde, at nu havde Mindretallet opstillet disse Vædringsforslag, og at høiere kunde hørken Ministeren eller den anden Del af Lovgivningsmagten komme.

Den ærede Ordfører vil nu have, at dette skal have samme Betydning, som om det var vedtaget (Verg: Nei!). So, dette vil den ærede Ordfører have; jeg siger ikke, at det ærede Medlem vil have det, thi han er vistnok anderledes paa Sagen, men naar dette nu er Tilfældet, saa vil jeg sige overfor den ærede Ordfører, at saa gjøre vi dog Met i at være noget betænkelige ved at stille Vædringsforslag, selv om de ikke gaa igennem thi det ærede Medlem indkasserer dem som Indrømmelser, enten de blive vedtagne eller ikke (Steenstrup: Det har det ærede Medlem selv lært mig i Udvalget!). Det er meget smigrende for mig, at jeg overhovedet kan lære det ærede Medlem Noget, hvad jeg ikke havde troet. Det regner jeg mig imidlertid til Være, men hvis det ærede Medlem har lært Noget af mig, saa er jeg overbevist om, at det er noget Godt, og det maa altsaa vistnok være en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem tror, at han har lært dette af mig. Jeg maa nu fremhæve, at disse Vædringsforslag have vi foreslaaet, fordi vi mente at kunne gjøre dette Tilbud, men dersom de Herrer ikke ville vedtage Vædringsforslagene, saa staar jeg frit, og saa bryder jeg mig ikke om, at den ærede Ordfører en anden Dag kommer og siger: Det gjorde I dengang. Jeg anser det for fornuftigt at gaa denne Vej nu, men om det ogsaa er fornuftigt en anden Gang, derom kan jeg ikke sige Noget nu; thi det kommer an paa, hvorledes Sagen foreligger næste Gang. Jeg vil derfor tilraade de Herrer at vedtage disse Vædringsforslag. Jeg antager dog ikke, at Landstinget vil blive staaende ved saadanne moderate Tilbud, men vi ere jo her gjennem aarlange Forhandlinger bleve saa forkytne og tvungne saa langt ned, at vi maa gjøre de allermindste Forslag, og saa kunne vi endda ikke faae dem vedtagne. Dersom det er det, at vi engang imellem til Afværging ingen Vædringsforslag stille, og den ærede Ordfører er jo ogsaa lige vred, enten vi stille Vædringsforslag eller ikke. Maa jeg dernæst sige til den ærede Ordfører, at det var noget underligt Noget, som han sagde, at Lønningsudvalget beskæftigede sig med, men hvis dette er rigtigt, saa er det jo ikke saa svært, at der ikke kommer Noget ud af Lønningslovene. Det ærede Medlem sagde, at man kunde ikke blive enig om Principerne. Dette er nu det ærede Medlems Bedømmelse af Sagen, og hvis den er rigtig, saa er det jo ikke saa underligt, at vi ikke ere komme videre, skjøndt vi have siddet 12 Maanedes og arbeidet i Udvalget. Er det Principerne, vi have skullet drøfte, og vi ikke ere bleve enige om dem, saa kan man ikke komme langt. Men det forholder sig imidlertid ikke saaledes, og jeg siger, at det er en underlig Opfattelse af det ærede Medlem, at det skulde være Hovedopgaven i Udvalget, og det ærede Medlem maa selv om, hvorvidt han kan staa ved det eller ei.